

Byla C-689/21**Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį
pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka****Gavimo data:**

2021 m. lapkričio 16 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Østre Landsret (Danija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. spalio 11 d.

Pareiškėja:

X

Atsakovė:

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Pagrindinės bylos dalykas

Skundas dėl 2017 m. sausio 31 d. *Udlændinge- og Integrationsministeriet* (Imigracijos ir integracijos ministerija, Danija, toliau – Ministerija) sprendimo, kuriuo pripažįstama, kad pareiškėja X prarado Danijos pilietybę, panaikinimo ir prašymas jos atvejį gražinti išnagrinėti iš naujo. *Østre Landsret* (Rytų regiono apeliacinis teismas, Danija) byla nagrinėja pirmąją instancija.

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su klausimu, ar tai, kad, sulaukusi 22 metų amžiaus, pareiškėja X pagal įstatymą prarado Danijos pilietybę, prieštarauja SESV 20 straipsniui. Praradusi Danijos pilietybę ji taip pat prarado iš SESV 20 straipsnio dėl Sąjungos pilietybės kildinamą statusą, todėl pagrindinėje byloje neginčijama, kad taikoma ES teisė.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas pagal SESV 267 straipsnio antrą pastraipą ir yra susijęs su SESV 20 straipsnio, siejamo su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 straipsniu, neseniai išaiškintų

2019 m. kovo 12 d. Teisingumo Teismo sprendime *Tjebbes ir kt.* (C-221/17, EU:C:2019:189), aiškinimu.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal SESV 20 straipsnį, siejamą su [Chartijos] 7 straipsniu, draudžiamas toks valstybės narės teisės teisinis reglamentavimas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį, remiantis įstatymu, sulaukę 22 metų amžiaus valstybės narės pilietybę iš esmės praranda už šios valstybės narės ribų gimę asmenys, niekada negyvenę šioje valstybėje narėje ir joje taip pat negyvenę tokiais aplinkybėmis, kurios rodytų glaudų ryšį su šia valstybe nare, todėl asmenys, kurie neturi ir kitos valstybės narės pilietybės, praranda Sąjungos piliečio statusą ir su juo siejamas teises, atsižvelgiant į tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamame teisiniame reglamentavime nustatyta, kad:

- a) glaudus ryšys su valstybe nare preziumuojamas pirmiausia tada, kai valstybėje narėje bendrai pragyventa vienus metus;
- b) jeigu prašymas dėl pilietybės išsaugojimo pateikiamas iki asmeniui sukaks 22 metai, gali būti suteiktas leidimas išsaugoti valstybės narės pilietybę ne tokiais griežtomis sąlygomis, todėl kompetentingos institucijos turi išnagrinėti pilietybės netekimo pasekmes, ir
- c) atitinkamam asmeniui sulaukus 22 metų amžiaus, prarasta pilietybė gali būti gražinta tik natūralizacijos būdu, kuriai keliami tam tikri reikalavimai, įskaitant reikalavimą nepertraukiamai gyventi valstybėje narėje ilgesnį laiką, tačiau gyvenimo valstybėje narėje laikotarpis gali būti kažkiek sutrumpintas buvusiems šios valstybės narės piliečiams?

Taikytinos Sąjungos teisės nuostatos ir teismo jurisprudencija

SESV 20 straipsnis

Chartijos 7 straipsnis

2019 m. kovo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Tjebbes ir kt.* (C-221/17, EU:C:2019:189), visų pirma jo 41, 42 ir 48 punktai, siejami su 9 ir 22 punktais, ir 2010 m. kovo 2 d. Sprendimas *Rottmann* (C-135/08, EU:C:2010:104)

Nurodytos tarptautinės teisės nuostatos

1997 m. lapkričio 6 d. Europos konvencija dėl pilietybės (toliau – Konvencija dėl pilietybės); 7 straipsnio 1 dalies e punktas.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Iki Sprendimo Tjebbes

Konsoliduotas įstatymas dėl Danijos pilietybės (2004 m. birželio 7 d. konsoliduotas įstatymas Nr. 422, toliau – Pilietybės įstatymas). Pagrindinėje byloje ginčijamas sprendimas buvo priimtas remiantis Pilietybės įstatymo 8 straipsnyje nustatyta taisykle dėl Danijos pilietybės netekimo pagal įstatymą sulaukus 22 metų; šis straipsnis suformuluotas taip:

„8 straipsnis: Užsienyje gimęs asmuo, niekada negyvenęs Danijos Karalystėje ir joje negyvenęs tokiomis aplinkybėmis, kurios rodytų glaudų ryšį su Danija, praranda Danijos pilietybę sulaukęs 22 metų amžiaus, išskyrus atvejus kai dėl to jis tampa asmeniu be pilietybės. Pabėgėlių, migrantų ir integracijos reikalų ministras arba kitas jo įgaliotas asmuo vis dėlto gali, remdamasis iki tos datos pateiktu prašymu, leisti išsaugoti pilietybę.“

Remiantis šios nuostatos formuluote darytina išvada, kad dvigubą pilietybę turintys užsienyje gimę Danijos piliečiai, kurie nėra gyvenę Danijoje ir kurie Danijoje negyveno tokiomis aplinkybėmis, kurios rodo ryšį su šia šalimi, praranda Danijos pilietybę sulaukę 22 metų amžiaus. Vis dėlto iki sukanka 22 metai tokie asmenys gali pateikti Ministerijai prašymą dėl jų Danijos pilietybės išsaugojimo.

Ši nuostata pirmiausia buvo įtvirtinta 1925 m. balandžio 18 d. įstatyme Nr. 123. Šia nuostata siekta užkirsti kelią Danijos pilietybės perdavimui iš kartos į kartą užsienyje esantiems asmenims, kurie Danijos nežino ir neturi su ja ryšio.

Prašymas dėl Danijos pilietybės išsaugojimo turi būti pateiktas sulaukus 21 metų, tačiau iki sukanka 22 metai. Kiek tai susiję su prašymo pateikimo laiku, Ministerija nagrinėja prašymus išduoti Danijos pilietybės pažymėjimą (vadinamąjį „Danijos pilietybės įrodymą“) neatsižvelgdama į prašymo pateikimo laiką ir į tai, ar prašymas pateiktas nesulaukus 21 metų amžiaus, pateiktas sulaukus 21 metų, tačiau iki asmeniui sukanka 22 metai, ar jam sulaukus 22 metų amžiaus. Remiantis Ministerijos praktika, vertinimas dėl pilietybės išsaugojimo turi būti atliktas likus kuo mažiau laiko iki sukanka 22 metai, todėl, pavyzdžiui, prašymai, pateikti nesulaukus 21 metų amžiaus, gali būti pagrindas išduoti pilietybės pažymėjimą tik su išlyga. Vis dėlto, kad prašymas būtų priimtas, jis turi būti pateiktas asmeniui nesulaukus 22 metų amžiaus.

Aplinkraštis dėl natūralizacijos (2015 m. spalio 13 d. aplinkraštis Nr. 10873 dėl natūralizacijos, su pakeitimais, padarytais 2016 m. kovo 16 d. aplinkraščiu Nr. 9248):

Pagal *Grundlov* (Pagrindinis įstatymas arba Konstitucija) 44 straipsnio 1 dalį užsienietis gali įgyti pilietybę tik pagal įstatymą (natūralizacija). Todėl buvę Danijos piliečiai, kurie Danijos pilietybę prarado pagal Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalį, iš esmės turi įvykdyti bendrąsias Danijos pilietybės įgijimo pagal įstatymą (natūralizacijos) sąlygas, visų pirma, *inter alia*, sąlygas, susijusias

su ilgalaikiu gyvenimu šalyje, amžiumi, savybėmis, skolomis valdžios institucijoms, savarankiškumu, darbu, danų kalbos mokėjimu ir susipažinimu su Danijos visuomene, kultūra ir istorija. Vis dėlto sąlyga dėl gyvenimo šalyje ne taip griežtai gali būti taikoma buvusiams Danijos piliečiams, kurie Danijos pilietybę prarado pagal 8 straipsnio 1 dalį; be to, pateikus prašymą, leidimas gyventi šalyje suteikiamas užsieniečiui, kuris anksčiau turėjo Danijos pilietybę, išskyrus atvejus, kai tokia teisė buvo atimta kitu pagrindu. Danijos Karalystės Folketingo (Danijos parlamento) Imigracijos komitetas priima sprendimus dėl to, ar gali būti netaikomos bendrosios sąlygos dėl gyvenimo šalyje ir ar pilietybę gali būti grąžinta.

Po Sprendimo Tjebbes

Po Sprendimo *Tjebbes*, kuris priimtas 2019 m. kovo 12 d., t. y. po to, kai buvo priimtas 2017 m. sausio 31 d. sprendimas, ginčijamas pagrindinėje byloje, 2019 m. spalio 11 d. informaciniame pranešime Ministerija nurodė, kad, atsižvelgiant į šį teismo sprendimą, reikia iš dalies pakeisti Pilietybės įstatymo normas, susijusias su Danijos pilietybės netekimu.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies dabartinė formuluotė buvo pakeista 2020 m. sausio 28 d. įstatymu Nr. L 63, kuriuo iš dalies keičiamas Danijos pilietybės įstatymas. Tačiau 8 straipsnis buvo suformuluotas taip pat, kaip ir anksčiau, tik pakeistas vienas įvardis (dan. „som/der“). Kita vertus, parengiamuosiuose dokumentuose, susijusiuose su šiuo 2020 m. teisės akto pakeitimu, nurodyta, kad reikalingas paaiškinimas, nes ten numatyta, kad nagrinėdama prašymus dėl Danijos pilietybės išsaugojimą patvirtinančių pažymėjimų išdavimo Ministerija turėtų atsižvelgti į tam tikrus papildomus veiksnius, siekiant Sąjungos teisės požiūriu individualiai įvertinti Danijos pilietybės, taigi ir Sąjungos pilietybės, netekimo poveikį ir visų pirma įvertinti, ar poveikis yra proporcingas jos netekimo tikslui (t. y. būtinybė užtikrinti, kad būtų išlaikomas faktinis Danijos piliečių ir Danijos ryšys). Ministerijos manymu, Sprendimas *Tjebbes* praktikoje reiškia, kad nagrinėjant pareiškėjo prašymą išduoti Danijos pilietybės išsaugojimą patvirtinantį pažymėjimą taip pat reikia atsižvelgti į veiksnius, kurie pareiškėją sieja su kitomis Sąjungos valstybėmis narėmis, pavyzdžiui, į tai, ar dėl Sąjungos pilietybės netekimo atitinkamam asmeniui vienoje (ar daugiau) valstybėje(-ių) narėje(-ių) kils sunkumų išlaikant šeiminius ar profesinius ryšius, kurie jau yra susiklostę Sąjungos piliečiui naudojantis teise laisvai judėti Europos Sąjungoje.

Dėl 8 straipsnyje nustatyto reikalavimo, kad asmens prašymas išsaugoti Danijos pilietybę turi būti pateiktas iki asmeniui sukanka 22 metai, tolesnio taikymo net ir po Sprendimo *Tjebbes*, pažymėtina, kad iš įstatymo pakeitimo projekto matyti, jog Ministerija mano, kad Danijos sistemoje, pagal kurią reikalaujama, jog prašymai turi būti pateikti iki asmeniui sukanka 22 metai, sudarytos sąlygos įvertinti kiekvieną atvejį atskirai, kaip to reikalauja Teisingumo Teismas, ir neatrodo, jog pagal šį sprendimą reikalaujama, kad tokį vertinimą būtų galima atlikti bet kada. Todėl Ministerija laikosi nuomonės, kad pagal šį sprendimą nedraudžiama toliau

taikyti tokią taisyklę, kaip numatyta Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią reikalaujama, jog tam, kad išlaikytų Danijos pilietybę, užsienyje gimę Danijos piliečiai, kurie niekada negyveno Danijoje ir kurie Danijoje niekada negyveno tokiomis aplinkybėmis, kurios rodo ryšį su Danija, prašymą pateiktą iki jiems sukanka 22 metai.

Nurodyta nacionalinė praktika

Kiek tai susiję su galimybe, kad būtų leista išsaugoti pilietybę, iš administracinės praktikos matyti, kad net jeigu asmuo niekada negyveno Danijoje, pirma, asmuo nepraranda Danijos pilietybės, jeigu toks asmuo bent vienus metus gyveno Danijoje iki jam sukako 22 metai. Tokiu atveju atitinkamas asmuo laikomas turinčiu glaudų ryšį su Danija, kaip tai suprantama pagal 8 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį. Antra, jeigu gyvenimo šalyje laikotarpiai yra trumpesni nei vieni metai, Danijos pilietybė nebus prarasta, jeigu gyvenimas šalyje rodo „itin glaudų ryšį su Danija“. Remiantis parengiamaisiais dokumentais, tai gali būti karo tarnyba, Danijos liaudies universiteto lankymas, stažuotės ar tam tikros trukmės periodinės atostogos. Trečia, tuo atveju, kai pagal šią nuostatą Danijos pilietybės paprastai būtų netenkama, Ministerija, remdamasi 8 straipsnio 1 dalies antru sakiniu, gali taikyti specialią išimtį, pagal kurią pilietybė gali būti išsaugota atsižvelgus į prašymą, pateiktą iki asmeniui sukanka 22 metai – sprendimas šiuo klausimu priimamas atsižvelgus į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes. Atliekant vertinimą ypač daug dėmesio bus skiriama tam, kaip asmuo moka danų kalbą, atostogų Danijoje laikotarpių trukmei ir ryšiams su Danija apskritai, pavyzdžiui, susirašinėjant su giminaičiais Danijoje ar palaikant ryšius su Danijos یشهivais užsienyje.

Po Sprendimo *Tjebbes* administracinė praktika nepasikeitė, tačiau po teisės aktų pakeitimų, kuriuos lėmė šis sprendimas, Danijos pilietybės, taigi ir Sąjungos pilietybės, netekimo poveikis Sąjungos teisės požiūriu dabar taip pat vertinamas kiekvienu konkrečiu atveju visais atvejais, jeigu prašymas pateiktas asmeniui sulaukus 21 metų amžiaus, tačiau kol jam nesukako 22 metai.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Danijos pilietei ir JAV piliečiui X gimė 1992 m. spalio 5 d. Jungtinėse Amerikos Valstijose ir nuo gimimo ji turėjo Danijos ir JAV pilietybę. Jungtinėse Valstijose X turėjo du brolius (seseris), kurių vienas (-a) turėjo Danijos pilietybę, o Danijoje neturėjo nei tėvų, nei brolių (seserų).
- 2 2014 m. lapkričio 17 d. X, kuri niekada negyveno Danijoje, sulaukusi 22 metų amžiaus pateikė Ministerijai prašymą išsaugoti Danijos pilietybę.
- 3 Remdamasi prašyme pateikta informacija Ministerija nustatė, kad iki jai sukako 22 metai X Danijoje praleido ne daugiau kaip 44 savaites. X taip pat nurodė Danijoje buvusi penkias savaites po to, kai jai sukako 22 metai, ir kad 2015 m. ji

buvo Danijos moterų nacionalinės krepšinio rinktinės narė. X taip pat nurodė, kad 2005 m. praleido maždaug tris–keturias savaites Prancūzijoje. Nėra jokių duomenų, kad X būtų, be to, gyvenusi kur nors kitur Europos Sąjungos teritorijoje.

- 4 2017 m. sausio 31 d. sprendimu Ministerija pripažino, kad pagal Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį X neteko Danijos pilietybės, kai jai sukako 22 metai, ir nebegalima prašyti taikyti šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje numatytos išimties, nes prašymas dėl pilietybės išsaugojimo pateiktas jai sulaukus 22 metų amžiaus.
- 5 X apskundė Ministerijos sprendimą reikalaujama jį panaikinti ir įpareigoti Ministeriją iš naujo išnagrinėti jos atvejį.
- 6 Atsižvelgdama į 2020 m. sausio 28 d. Pilietybės įstatymo pakeitimus, atliktus po to, kai buvo priimtas Sprendimas *Tjebbes*, Ministerija laikėsi nuomonės, kad buvę Danijos piliečiai, kuriems 1993 m. lapkričio 1 d. arba vėliau sukako 22 metai, kurie iki jiems sukako 22 metai pateikė prašymą išsaugoti pilietybę ir kurių atveju nuspręsta, jog jie prarado pilietybę pagal tuometinį Pilietybės įstatymo 8 straipsnį, taip prarasdami ir Sąjungos pilietybę, gali prašyti peržiūrėti savo prašymus. Tačiau X nepateikė prašymo išsaugoti Danijos pilietybę iki jai sukako 22 metai, todėl, Imigracijos ir integracijos ministerijos teigimu, negali prašyti iš naujo išnagrinėti savo atvejo, taigi ir 2017 m. sausio 31 d. ginčijamo sprendimo.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 7 X tvirtino, kad Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalis, susijusi su Danijos pilietybės netekimu pagal įstatymą, prieštarauja SESV 20 straipsniui, siejamam su Chartijos 7 straipsniu.
- 8 Grįsdama šį argumentą X nurodė, kad automatinis netekimas netaikant jokios šioje nuostatoje numatytos išimties yra neproporcingas, nors nuostata ir siekiama teisėto ir objektyvaus tikslo išlaikyti faktinį ryšį ir apsaugoti ypatingą valstybės narės ir jos piliečių solidarumo ir lojalumo ryšį.
- 9 Pagal šią nuostatą Danijos pilietybę, kurios asmuo neteko sulaukęs 22 metų amžiaus, gali būti grąžinta tik pagal bendrą natūralizacijos tvarką.
- 10 Aptariamuose teisės aktuose nenumatytas paprastas būdas nutraukti arba pratęsti laikotarpį, kuriam pasibaigus galima netekti pilietybės. Vis dėlto iš Sprendimo *Tjebbes* matyti, kad su pilietybės netekimu susijusios taisyklės gali būti proporcingos tik jeigu, kaip ir tame sprendime, jos yra susijusios su galimybe labai lengvai susigrąžinti šią pilietybę, o Danijos teisės aktuose to nėra. Be to, pagal Danijos teisę susigrąžinimas nevyksta *ex tunc*. Todėl Danijos teisės aktuose numatyta galimybė susigrąžinti pilietybę nėra galimybė taip lengvai susigrąžinti Danijos pilietybę, kad būtų tenkinamas Sąjungos teisėje nustatytas proporcingumo reikalavimas, kaip numatyta Sprendime *Tjebbes*.

- 11 Ministerija tvirtina, kad Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalis, susijusi su Danijos pilietybės netekimu pagal įstatymą dėl ryšio su Danija nebuvimo, neprieštarauja SESV 20 straipsniui, siejamam su Chartijos 7 straipsniu.
- 12 Grįsdama šį argumentą Ministerija tvirtina, kad Danijos taisyklės dėl pilietybės netekimo atitinkamam asmeniui sulaukus 22 metų amžiaus grindžiamos teisėtais pagrindais ir yra proporcingos. Vertinant, ar Danijos taisyklės yra teisėtos ir proporcingos, reikia deramai atsižvelgti į tai, kad valstybės narės turi turėti plačią diskreciją nustatyti pilietybės įgijimo ir netekimo sąlygas.
- 13 Vertinant Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies teisėtumą ir proporcingumą tokių asmenų kaip X, kurie prašymo pateikimo metu jau buvo 22 metų amžiaus, atžvilgiu reikia remtis bendru Danijos taisyklių dėl pilietybės netekimo ir susigrąžinimo vertinimu. Danijos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad užsienyje gimę asmenys, kurie negyveno Danijoje ir Danijoje neliko gyventi kiek ilgesniam laikui, augdami pamažu praranda lojalumo ir solidarumo ryšį bei ryšį su Danija, dėl to, kiek tai susiję su šiais asmenimis, visiškai proporcinga atskirti jų teisinę padėtį iki 22 metų amžiaus ir vėliau. Taigi 8 straipsnio nuostatoje nustatomas pagrįstas ir proporcingas 22 metų amžiaus terminas, kuriam pasibaigus pilietybės pagal įstatymą netenka asmenys, kurie gimė ir augo užsienyje ir kurie niekaip kitaip negyveno Danijoje ilgesnį laikotarpį iki jiems sukako 22 metai. Danijoje gimusiam ir Danijos pilietybę gimimo metu įgijusiam asmeniui Pilietybės įstatymo 8 straipsnis netaikomas. Tai reiškia, kad toks asmuo negali prarasti Danijos pilietybės pagal įstatymą net jeigu netrukus po gimimo išvyksta iš Danijos ir šioje šalyje nėra nei gyvenęs nei apsigyvenęs bent vieniems metams. Pilietybės netekimo pagal įstatymą proporcingumas asmenų, kuriems sukako 22 metai, atveju turi būti vertinamas atsižvelgiant į pakankamai negriežtas taisykles dėl pilietybės išsaugojimo iki asmeniui sukanka 22 metai.
- 14 Pagal Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalį bendrai užtikrinama, kad Danijos pilietybę turintys asmenys turėtų tam tikrą solidarumo ir lojalumo ryšį su Danija bei pakankamą ryšį su šalimi. Sprendimuose *Tjebbes* ir *Rottmann* šie aspektai pripažinti teisėtais veiksniais, į kuriuos valstybės narės gali atsižvelgti vertindamos šalies pilietybės netekimo – dėl to netenkama ir Sąjungos pilietybės – klausimą. Tai, kad vertinant, ar pilietis turėtų netekti pilietybės, į tokius veiksnius atsižvelgti teisėta, patvirtina ir tarptautinė viešoji teisė (žr. Konvencijos dėl pilietybės 7 straipsnio 1 dalies e punktą). Be to, tokį teisėtumą ir proporcingumą patvirtina tai, kad imigracijos ir integracijos ministras, remdamasis konkrečiu vertinimu, gavęs iki Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyto termino, t. y., kai asmuo yra sulaukęs 21 metų amžiaus, tačiau jam dar nesukako 22 metai, pateiktą prašymą, vis dėlto gali leisti išsaugoti pilietybę.
- 15 Be to, Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies redakcijoje po Sprendimo *Tjebbes* numatytas Danijos pilietybės netekimo, taigi ir Sąjungos pilietybės netekimo, poveikio asmenims, kurie prašymo pateikimo metu yra jaunesni nei 22 metų amžiaus, nagrinėjimas kiekvienu konkrečiu atveju. Taigi nagrinėdama prašymus, pagal šiuo metu galiojančios redakcijos Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies

antrą sakinį pateiktus nesulaukus 22 metų amžiaus, Ministerija, atsižvelgdama į Sąjungos teisę, turi įvertinti, ar poveikis pareiškėjui netekus pilietybės yra proporcingas tokio netekimo tikslui. Atliekant šį vertinimą taip pat atsižvelgiama į veiksnius, kurie pareiškėją sieja su kitomis Europos Sąjungos šalimis. Šiomis taisyklėmis visų pirma užtikrinama, kad būtų vykdomas Sprendimo *Tjebbes* 41 punkte nustatytas reikalavimas.

- 16 Be to, atliekant proporcingumo vertinimą pagal Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalį reikia atsižvelgti į tai, kad 22 metų amžiaus sulaukę asmenys, kurie prarado Danijos pilietybę pagal įstatymą, gali ją susigrąžinti, jeigu įvykdomos tam tikros sąlygos, įskaitant reikalavimą turėti leidimą nuolat gyventi šalyje ir gyvenamosios vietos reikalavimus. Klausimą teikiant Danijos parlamento Imigracijos komitetui nuomonei dėl to, ar galima netaikyti šių reikalavimų ir ar galimas pilietybės grąžinimas, pilietybės netekimo pasekmės gali būti vertinamos individualiai, atsižvelgiant į tai, ar pilietybė turėtų būti susigrąžinta.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 17 Remiantis ankstesnės ir šiuo metu galiojančios redakcijos Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu, dvigubą pilietybę turintis užsienyje gimęs Danijos pilietis, kuris niekada negyveno Danijoje ir joje negyveno tokiomis aplinkybėmis, kurios rodytų glaudų ryšį su Danija, ir kuris iki jam sukako 22 metai nepateikė prašymo išsaugoti Danijos pilietybę, praranda šią pilietybę sulaukęs 22 metų amžiaus. Taigi, jeigu atitinkamas asmuo nėra Sąjungos valstybės narės pilietis, jis taip pat praranda Sąjungos pilietybę.
- 18 Asmeniui sulaukus 22 metų amžiaus, pilietybę galima susigrąžinti tik pagal bendrą natūralizacijos tvarką.
- 19 *Østre Landsret* mano, kad nėra aiški Sprendimo byloje C-221/17, *Tjebbes*, visų pirma jo 41, 42 ir 48 punktų, siejamų su 9 ir 22 punktais, prasmė.
- 20 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdamas į Sprendimo *Tjebbes* turinį, *Østre Landsret* taip pat mano, kad automatinio šalies pilietybės (taigi ir Sąjungos pilietybės) netekimo netaikant jokių išimčių, kai pilietybės netenkama pagal Pilietybės įstatymo 8 straipsnio 1 dalį atitinkamam asmeniui sulaukus 22 metų amžiaus, siejamo su tuo, kaip sunku Danijos pilietybę susigrąžinti natūralizacijos būdu šiam asmeniui sulaukus 22 metų amžiaus, suderinamumo su SESV 20 straipsniu, siejamu su Chartijos 7 straipsniu, klausimas yra tiek neaiškus, kad dėl to reikia pateikti klausimus Teisingumo Teismui.
- 21 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, *Østre Landsret*, kaip pirmosios instancijos teismas šioje byloje, mano, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismui būtina pateikti pirma nurodytus prejudicinius klausimus.